

Fra Øvigs værksted 1

John Sylvest

Uddrag fra Dag 49 (lørdag den 22. august 1970)

i *Hippie 2 – Den sidste sommer*:

Den fortsatte historie om den såkaldte filmproducent og -fotograf, John Sylvest, kunne mere garvede lejrdeltagere følge i samme dags udgave af Thisted Dagblad.

Den 24-årige John Sylvest, som nogen tid forinden havde forladt lejren, indskrev sig hæder og ære i det nye samfunds historie, da han allerede to uger inde i lejren sørgede for at få bygget et supermarked til erstatning for den tidligere købmandsbutik, som var blevet for lille.

Ikke alene havde John Sylvest fået idéen til supermarkedet, han havde også på ingen tid fået Thisted Tømmerhandel til at levere byggematerialerne på kredit. Sylvest havde forklaret ejeren af tømmerhandelen, at han personligt indestod for kreditten og i givet fald ville kunne betale med pengene fra en stor, international filmpris, han netop havde vundet.

Allerede fra lejrens første dag havde John Sylvest imponeret, da han ankom i egen Land Rover sammen med sin lydmand, den nittenårige Lars Sidenius, og et imponerende teknisk udstyr. Sylvest havde hyret assistenter blandt lejrdeltagerne og organiseret en skurvogn midt i lejren til sit filmhold.

I konkurrence med Sommerfilm-gruppen og flere andre filmfolk i lejren bebudede han at ville producere en storstilet dokumentarfilm om samfundseksperimentet.

Ingen så nogensinde de filmruller, som John Sylvest angiveligt optog på sit 16 mm kamera, men med sine eventyrlige talegaver slap han tilsyneladende for nærgående spørgsmål. Han skaffede kredit, fik investorer, hyrede medarbejdere og udrettede i det hele taget "de mest fantastiske ting på sit glatte ansigt," som Lars Sidenius fortæller.

Også lejrledelsen, den tidligere kasserer, Bodil Møjbjerg, og den nuværende regnskabsmester, Ancher, fæstede således lid til John Sylvests ord og økonomiske formåen.

Hvis nogen havde undret sig over, hvor John Sylvest de seneste uger var forsvundet hen, fik de i lørdagens udgave af Thisted Dagblad en beroligende forklaring: Han var i gang med at etablere en international film- og tv-skole på en gård ved Sønder Ydby i det sydlige Thy, fortalte dagbladet over en hel avissside.

Thy Filmskole og Produktion ville åbne en måned senere med "al tænkeligt kostbart og avanceret udstyr til såvel undervisningsbrug som filmproduktion," forklarede hovedkilden til historien, John Sylvest. Filmskolen var tilknyttet Aage Rosendals Verdensuniversitet i Skyum, der var blevet danmarksberømt på grund af John Lennons besøg et halvt år før, og fyrrer elever fra hele verden havde allerede meldt sig til at følge undervisningen.

Da Thisted Dagblad besøgte gården, var der "endnu ikke meget, som minder om, at her om en måneds tid skal stå et moderne filmcenter." Men den unge John Sylvest, som i artiklen blev tituleret "tv-producer", forklarede, at et hold på femten unge var i fuld gang med at bygge boliger til eleverne og indrette staldbygningen med teknisk afdeling, moderne lydstudie, mørkekammer, klipperum og et flere hundrede kvadratmeter stort studie til både tv- og filmproduktioner.

Et "tv-firma" havde allerede lovet skolen tre professionelle kameraer, og John Sylvest kunne også præsentere journalisten for de to splinternye Citroën-varevogne, han allerede havde indkøbt til at transportere udstyr ud på optagelser. Senere ville bilerne blive suppleret med en såkaldt OB-reportagevogn.

"For at kunne komme hurtigt frem og lave optagelser har vi desuden et fly, som kan lande lige uden for døren," fortalte John Sylvest.

Skolen ville især satse på tv-produktion til undervisningsbrug, fordi mange højskoler og gymnasier – og snart også private hjem – var forsynet med såkaldte billedbåndmaskiner, der ligesom moderne kassettebåndoptagere kunne afspille film.

Fem pavilloner skulle bygges til lærerboliger. Tre dygtige lærere fra Statens Filmskole og én fra filmskolen i Prag var allerede hyret til skolen, og John Sylvest, der angav at have arbejdet flere år for svensk tv, ville selv forestå tv-undervisningen.

John Sylvest var yderst fortræstningsfuld omkring finansieringen af filmskolen. Både biler og en del teknisk udstyr havde skolen allerede anskaffet for egne midler, og han forventede at få en halv million kroner i støtte fra Kulturministeriet.

Desuden ville en film om Thylejren, som Sylvest selv producerede, indbringe et hundrede tusind kroner.

Hvad John Sylvest og artiklen i Thisted Dagblad ikke fortalte, var, at gården ved Søndre Ydby i virkeligheden var erhvervet af en af de praktiske organisatorer af Thylejren, den civiløkonom-uddannede Preben Maegaard.

Da Preben Maegaard i ugerne op til lejrens åbning havde stået i spidsen for især vandføringen til det nye samfund, mødte han en dag lederen af Verdensuniversitet, Aage Rosendal. De to mænd opdagede, at de delte mange tanker og drømte om nye måder at undervise på, og Rosendal havde overtalte Maegaard til at åbne sin egen afdeling af Verdensuniversitetet i Thy.

Rosendal havde endda udpeget gården ved Sønder Ydby, der stod over for tvangsauktion, og Maegaard havde slået til med det samme og overtaget gården 1. juli. Rosendal var også kommet med idéen om at starte en filmskole, han skulle nok sørge for at skaffe elever, og han kendte tilmed den helt rigtige samarbejdspartner for Maegaard – filmproducenten John Sylvest.

"Jeg må jo indrømme, at jeg blev snydt af John Sylvest – eller hvad han nu i virkeligheden hed," fortæller Preben Maegaard. "Han var en førsteklasse distanceblænder." Maegaard bor stadig på gården ved Søndre Ydby, hvor han de seneste fyrre år har været primus motor i opbygningen af det verdenskendte Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi.

"Aftalen med John Sylvest var, at vi skulle lede skolen sammen, og at han ligesom jeg skulle investere halvfjerds tusind kroner i gården. Han var imponerende foretagsom: Han skaffede cement og byggematerialer fra Thisted Tømmerhandel, han skaffede gratis arbejdskraft i form af femten frivillige fra lejren og Verdensuniversitetet, og en dag kom han kørende med to nye Citroën-varevogne. Snart var holdet under hans ledelse i gang med at isolere og ombygge staldbygningen til studier, ligesom han gik i gang med at skaffe det tekniske udstyr.

I de første uger havde jeg ingen mistanker. Men en dag kom en norsk pige og fortalte mig, at der var noget galt. Bag min ryg havde John Sylvest indgået aftale om at købe for hundredetusindvis af kroner videoudstyr fra et firma i København, og uden endnu at have betalt en krone var det lykkedes ham at få refusion af moms udbetalt fra toldvæsenet. Jeg indkaldte ham til et møde samme dag og truede med at melde ham, hvis han ikke betalte pengene tilbage. Kort efter kørte han og et par stykker til væk fra gården med de to Citroëner.

Jeg var heldig ikke at lide nogen økonomiske tab ved mit møde med John. Og jeg droppede med det samme at lave en filmskole. Det gjorde John til gengæld ikke, fandt jeg ud af. Senere opdagede jeg også, at hans dokumentarfilm fra Thylejren var rent fup: Han havde rendt rundt og ladet, som om han optog, men han havde aldrig haft film i kameraet."

Allerede i november var John Sylvest parat til igen at lancere sin nye, internationale filmskole i pressen, denne gang både i Thisted Dagblad og Aktuelt. Det ambitiøse filmcenter havde nu hjemme på en gård i landsbyen Helligsø, mindre end fire kilometer fra Søndre Ydby.

"Filmskolen i Helligsø har alle muligheder for at blive Danmarks første kommercielle tv-station," indledte Thisted Dagblad sin reportage, "idet skolen om kort tid vil være parat til at producere de første tv-udsendelser til afspilning på båndmaskiner."

John Sylvest, der på avisfotografierne optrådte i sort skjorte og sildebensmønstrret jakke foran sin filmskole, forklarede, at opførelsen af filmskolen på grund af "visse vanskeligheder" var flyttet fra Ydby til Helligsø.

Allerede den følgende uge ville teknikere fra Philips ankomme til skolen for at begynde at installere det mest avancerede tv-udstyr. Over for Aktuelt tilføjede Sylvest, at også udenlandske tv-stationer ville stille teknisk materiel til rådighed for skolen.

Sylvest var endnu mere end før overbevist om, at han kunne vinde et stort marked ved at producere undervisningsfilm til de over fem hundrede skoler, der allerede havde anskaffet båndmaskiner, samt film til virksomheder og institutioner. Også private ville med tiden kunne afspille tv-bånd i deres eget hjem. Ifølge eksperterne, skrev Thisted Dagblad, ville kassettebånd-tv-udsendelser blive "en alvorlig konkurrent til det monopoldrevne danske tv."

Produktionen af bandede tv-udsendelser ville blive indledt blot en uge senere, lørdag den 28. november, idet John Sylvest havde arrangeret filmmesse hele weekenden i Sydthys første idrætshal, Hurup-Hallen, der var blevet bygget tre år før. Messens højdepunkter ville blive to stort anlagte velgørenhedsshow, hvor flere af landets mest berømte stjerner ville optræde, heriblandt sangeren Gitte Hænning, entertaineren Simon Rosenbaum og skuespilleren Preben Neergaard.

Showene skulle dels skaffe midler til katastrofeofre i Østpakistan, og John Sylvest regnede med at kunne udbetale halvtreds tusind kroner til Folkekirke's Nødhjælp. Desuden skulle søndagens show filmes og bagefter udsendes på bånd til landets skoler for at engagere eleverne i katastrofrehjælpen.

Den følgende lørdag viste det sig imidlertid, at kun femten betalende gæster var mødt op i den store hal, og både publikum og de optrædende stjerner udtrykte en vis forvirring.

"Preben Neergaard gav temmelig højroret udtryk for sin absolutte misfornøjelse, så publikum fik den underholdning," rapporterede Thisted Dagblad. "Den eneste, som holdt fanen højt og gennemførte sit program, veloplagt og elskværdigt, var Simon Rosenbaum."

Mens Preben Neergaard hurtigt forlod Hurup-Hallen for at returnere til hovedstaden, fik John Sylvest overtalt Simon Rosenbaum og de andre optrædende til at blive og satse på et større publikum søndag eftermiddag.

Da publikum også viste sig at svigte søndagens show, gik John Sylvest på scenen og meddelte, at forestillingen var aflyst, og at gæsterne ville kunne få deres billet refunderet. Han blev imidlertid modsagt af Simon Rosenbaum, som opfordrede folk til at blive, og i løbet af den næste halve time udviklede situationen sig mod kaos. Hverken orkesteret eller de optrædende viste sig at have udsigt til noget honorar. "Det hele blev så håbløst, som det på nogen måde kunne blive," udtalte den udsendte repræsentant for Folkekirke's Nødhjælp, pastor Viggo Møllerup, der havde fulgt begivenhederne i hallen hele weekenden. "Fiasko er for mildt et udtryk at anvende."

Som et plaster på såret inviterede John Sylvest alle optrædende til middag på Turistgården i Hurup, hvor han efterlod en ubetalt regning på 2.800 kroner.

Få dage efter fiaskoen i Hurup afhentede Philips' teknikere det udstyr, de havde installeret i laden i Helligsø, men det stoppede ikke John Sylvest. Han averterede efter elever i amerikanske blade og fik talt sig til en aftale med radio- og fjernsynsfirmaet Scan-Dyna i Humlum.

Efter aftalen skulle Scan-Dyna levere teknisk udstyr til filmskolen, mod at John Sylvest producerede en film om firmaet. Da filmoptagelserne ikke gik i gang som lovet, blev Scan-Dynas ledelse nervøs for at miste deres udstyr, og også de sørgede for at afhentet udstyret i Helligsø.

Ikke meget af den planlagte filmskole var nu tilbage, og i april 1971 iagttog naboer til filmskolen, at en del materiel blev båret ud ad gården og lastet på et par vogne, som derefter kørte væk fra gården.

Den 1. maj kunne Thisted Dagblad fortælle, at alle beboere havde forladt gården. Udflytningen var tilsyneladende sket i hast, en del sengetøj var efterladt på værelserne, og i laden holdt John Sylvests' Land Rover uden nummerplader.

Dagen før havde John Sylvest været tilsagt til at møde i Retten i Vestervig for at redegøre for den ubetalte regning fra Turistgården i Hurup, men han var aldrig mødt op. Kriminalpolitiet havde derfor efterlyst John Sylvest, der viste sig at have det borgerlige navn John Bruun Andersen.

Et par dage senere kunne politiet meddele, at den efterlyste under en tidligere sag var stukket af til Tanger i Nordafrika.

Det har ikke været muligt at følge John Sylvest alias John Bruun Andersens spor længere. Men Preben Maegaard husker, at han en sommer nogle år efter affæren blev opsøgt af kriminalpolitiet, som fortalte, at John Bruun Andersen var blevet anholdt i en lufthavn på Mallorca med et forfalsket pas.

"Politibetjentene fortalte, at John havde smuglet narkotika mellem USA og Europa. I San Francisco havde han mødt nogle rige luksushippier, som stod og manglede en skipper til at sejle deres skonnert over Stillehavet. John havde bildt dem ind, at han var navigatoruddannet, og efter at have læst et par timer i en bog på biblioteket sejlede han af sted over verdenshavene og blev siden gift på Phillipinerne. Betjentene fortalte, at han var en meget fornøjelig arrestant."

👍 Synes godt om 14

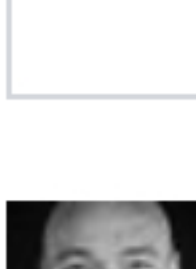

Kommentarer

8 kommentarer

Sortér efter Ældste

Tilføj en kommentar ...

Peter Øvig Knudsen

Det er med en vis bæven, at jeg i dag for første gang lægger en stump ufærdig manus fra Hippie 2 ud på nettet, mens jeg stadig er midt i arbejdet. Men jeg har haft gode erfaringer med andre efterlysninger på hippie-sitet (- og glæder mig for eksempel meget til lige om lidt at rejse til Litauen sammen med Poul for at besøge den navnkundige Profet Olsen, guruen fra Galleri 101, som flere hjalp mig med at finde).

I denne omgang drejer det sig om Thylejir-deltageren John Sylvest, der viste sig at være en fantast og i virkeligheden hedde John Bruun Andersen. Jeg kan ikke finde ud af, hvad der skete med ham, efter at han midt i halvfjerdserne forsvandt ud af politiets søgelys. Er der nogen, der ved noget..?

Synes godt om · Svar · 4 · 7 år

Jytte Skaarup Gehrke

Hej Peter, Jeg har netop i dag sendt et foto af Sylvest, men har ikke noget nyt om ham!

Synes godt om · Svar · 2 · 7 år

Peter Jensen

dejlig dreng, en veltalende fantast

Synes godt om · Svar · 2 · 7 år

Michael Krarup

Kan det være den John Sylvest der har hjemmesiden www.dynamicmemory.dk? Det er oplagt: aldersmæssigt og emnemæssigt.

Men som nr. 1 på en Googlesøgning er det vel undersøgt....

Synes godt om · Svar · 1 · 7 år

Kirsten Juvik

Jeg husker tydeligt John Sylvest - jeg boede nogen tid på den første gård - med Preben Maegaard og en masse andre. Den norske pige var sikkert hende there hed Liv. There var også en stor amerikaner og andre udlændinge en tid. En fyr som havde fået en arbejds-skade erstatning eller sådan noget, overvejede alvorligt at skyde alle disse penge ind i foretagendet. There boede også et barn, Rasmus på måske 7 år. Han passede sig selv til jeg kom. Rasmus' far, Bjørn kom for at tjekke situationen. Han var meget ældre og mere erfaren. Han påpegede den manglende sikkerhed omkring helt uafdækkede maskinsave etc. Jeg forlod stedet sammen med Bjørn og Rasmus.

Synes godt om · Svar · 2 · 7 år

Bjørn Juvik

Jeg må lige have lidt tid til at læse og kontakte Rasmus og Hanne om dette. Jeg vil gerne vende tilbage og følge op. Det er historisk og over 50 år siden. John Sylvest, Preben Maegaard, "Grundtvig", hashvragene, Teltet på græsmarken, besøg af kørerne, den "blå-et eller andet" Prinsen på den hvide hest, der bortførte Prinsessen, Rasmus underbukser, telefonsamtalerne med Hanne for at få hende til at hente Rasmus hjem fra det psykopatiske eventyr, som han var alt for ung til at beskytte sig imod. Og Kirsten: Hvorfor skriver du "there", når det hedder "der"?

Synes godt om · Svar · 1 · 7 år

Jonas Pedesk

Hej Jytte hedder Claus

Jeg var meget sammen med John, før Thylejren han var yderst sympatisk og kunne overtale alle. Hans alibi var altid noget med film eller tv. Jeg har aldrig set en stump film fra ham efter en tur rundt det nordsjællandske high

Synes godt om · Svar · 1 · 5 år

Peter Øvig Knudsen

Nu har jeg sgu fået mail fra John 'Sylvest' (Dag 38) er omtalt som 'Den forsvundne svindler'. John med det borgerlige efternavn Bruun Andersen fortæller, at han i mange år har boet i Norge - og at han på ingen måde er enig i min fremstilling af hans gøren og laden i Thy 1970. Nu vil han læse bogen og vende tilbage.

Spændende!

Synes godt om · Svar · 5 år

📘 Plugin til Facebook-kommentarer